

POMSTA JANA JINDŘICHA

Jan Jindřich (1322-1375) byl mladším bratrem Karla IV., synem Elišky Přemyslovny a Jana Lucemburského. V osmi letech ho oženili s vyspělou, o čtyři roky starší, Markétou Tyrolskou, dcerou Jindřich Korutanského, který se až do konce života nechá titulovat „českým králem“ (jeho 1. manželkou byla Anna Přemyslovna). Tak si český princ vzal českou princeznu. To byl první paradox jejich vztahu.

Obr.č.1. Jan Lucemburský

Obr.č.2. Jan Jindřich Lucemburský

Nezávisle na tom směňuje král Jan Lucemburský roku 1336 od pánů Zajíců z Valdeka jejich hrad Žebrák s panstvím za panství roudnické, za účelem kontroly norimberské stezky. To ještě netuší, jak se mu bude hrad Žebrák hodit.

Když bylo ženichovi devatenáct let (1341), udělala mu totiž jeho vlastní manželka ostudu po celé Evropě. Začala o něm rozhlašovat, že si neplní své manželské povinnosti - ba co víc, že vůbec není mužem. Při světské a církevní obhlídce jejich manželského lože, doznali přítomní, že je to pravda. Následujícího dne poté, co Markéta Lucemburka zapudila pro impotenci, našel Jan Jindřich své kufry před hradem a šťastná Markéta vyrazila „na zálety“ za synem císaře Ludvíka Bavora. Za markraběte Ludvíka se nakonec provdala, a to aniž by se s předchozím manželem rozvedla. Byl to „první civilní sňatek středověku, který obdivně obhajoval William Occam a Marsilius z Padovy.“ Karel IV. musí svého bratra z této šlamastyky „vysekat“ a odveze jej do Čech.

Před ostudou ho s otcem ukryjí na hradě Žebráku. Tak bylo vyvoláno nepřátelství mezi Lucemburky a Wittelsbachy, které ovlivňovalo středoevropskou politiku až do roku 1410. Pod vlivem Lucemburků papež Klement VI. neplatnost Markétina prvního manželství neuznal a Markétu a jejího druhého manžela exkomunikoval. Teprve v roce 1359 exkomunikaci zrušil. Církevní propaganda přiřkla po tomto incidentu Markétě přezdívku Pyskatá (Maultasch).

Obr.č.3. Markéta Pyskatá (Maultasch)

Obr.č.4. Markéta Pyskatá jinak. Docela pohledná žena.

Jan Jindřich stráví na Žebráku osm let, během nichž nechá postavit na východním okraji hradiště Kapli Sv. Apolináře a Markéty. Jak je vidět, nechtěl se s touto situací smířit. Možná tehdy se v jeho hlavě zrodila myšlenka na pomstu. A tu se mu podařilo naplnit.

V roce 1349 odchází Jan Jindřich na Moravu jako moravský markrabě a následně se žení. Jeho ženou se stane, jak jinak - Markéta. Je to Markéta Opavská, dcera Mikuláše II. Opavského, potomka levobočka českého krále Přemysla Otakara II. Neboť z tohoto svazku vzejde šest dětí, které mají více přemyslovské krve než sám český král a císař Karel IV., je tím zcela smazána evropská ostuda mladšího Lucemburka. Naopak - Jan Jindřich se stane zakladatelem moravské větve Lucemburků, která ještě zkomplikuje vládu českého a římského krále Václava IV. Ale to ještě není všechno.

V roce 1363 Markéta Opavská umírá. Jan Jindřich se následujícího roku potřetí žení a dokoná tím svou pomstu. Za manželku si opět vezme Markétu, tentokrát Habsburskou. Poněvadž je tato Markéta vdovou po Menhardu III. Tyrolském, synovi první manželky Jana Jindřicha, je dokonáno. O to více, že se toho Markéta Pyskatá (Maultasch) ještě dožije.

Obr. č.5 Markéta Habsburská

Maultasch se dokonce dočká závěrečné manželovy eskapády, když se v roce 1366 Jan Jindřich ožení počtvrté. Poprvé nenese jeho manželka jméno Markéta, neboť se jí stane Alžběta Oetingenská.

Když v roce 1375 Jan Jindřich zemře, je pochován v augustiniánském klášteře ve svém sídelním městě Brně. Markéta Pyskatá je v té době již šest let mrtvá. Přesto se dočká ještě jednoho trestu za svůj hanebný skutek. Lion Feuchtwanger napíše v roce 1923 román „Ošklivá vévodkyně“, čímž pomstu Jana Jindřicha i po staletích dokončí. My však už víme, že ošklivá nebyla. (viz srovnávací obr. č. 3 a 4)

Obr.č. 6 Obálka „Ošklivé vévodkyně“

Obr.č. 7 Filuta Lion Feuchtwanger, potomek moravských Lucemburků.